ביידן מוחל לאייתוללות ונוזף בנתניהו

written by דוד מ' וינברג | 16.06.2024

בשולי ההלוויה של נשיא איראן אבראהים ראיסי, שנהרג בהתרסקות מסוק בחודש שעבר, כינס המנהיג העליון אייתוללה חמינאי פגישה של "חזית ההתנגדות" שלו עם חמאס, חיזבאללה, הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני, ה-PFLP וראשי החות'ים של תימן.

המטרה: איך "להמשיך את הג'יהאד ולהיאבק עד להשגת ניצחון מוחלט ברצועת עזה בהשתתפות כל קבוצות ההתנגדות באזור" ו"להתעמת עם האימפריאליזם האמריקאי". חמינאי מכנה זאת אסטרטגיית "טבעת האש" לחיסול ישראל ולהשגת הגמוניה אזורית.

לפני שבוע ביקר בלבנון ובסוריה שר החוץ האיראני בפועל, עלי באגרי קאני, שם הוא נפגש עם נשיא סוריה אסד ועם מזכ"ל חיזבאללה נסראללה "כדי לדון בדרכים להתמודד עם המשטר הציוני". המשמעות, ככל הנראה, בין היתר הסלמה של התקפות חיזבאללה על ישראל. כראיה ניתן לראות את התקפות הטילים המדויקות על אתרי צבא ומודיעין בצפון ישראל בשבוע האחרון (ושרפות הענק שהשתוללו כתוצאה מכך).

טהרן עומדת גם מאחורי התחזקות התשתית הצבאית המתוחכמת ביהודה ושומרון. עוד בשנת 2014 החל חמינאי לתמוך בגלוי ב"ייצוא המהפכה האסלאמית" לגבעות השומרון. הוא קרא ל"יצירת תוכנית רצינית להוספת הגדה המערבית לעימות עם ישראל". "עזה היא מרכז ההתנגדות, אבל קבוצות התנגדות בגדה המערבית הן המפתח שיכול להפיל את האויב הציוני על ברכיו", לדברי חמינאי.

קאסם סולימאני, המפקד הידוע לשמצה של המשמר המהפכני האיראני (שחוסל על ידי ארה"ב ב-2020) נטל על עצמו את המשימה והעלה לראש סדר העדיפויות האיראניות את חימוש המיליציות בגדה המערבית.

סולימאני הביא את מנהיג חמאס איסמעיל הנייה וסגנו סאלח אל-ערורי ואת מנהיג הג'יהאד האסלאמי זיאד אלנח'אלה לפגישה עם חמינאי וראיסי בטהרן. נציג חמאס בלבנון, אוסאמה חמדאן, התרברב אז בנוגע ל"שלב חדש של התנגדות" שבו איראן תתמוך ביצירת "20 עד 30 גדודים חדשים של 2,000 חמושים בשומרון".

אלנח'אלה אמר בפשטות לעיתון האיראני *אל-ואפק* כי פעולות אנטי-ישראליות בגדה המערבית משקפות הנחיות שהגיעו מאיראן. "אף מדינה אחרת בעולם אינה נוקטת עמדה כה מפורשת, וזו עדות לתמיכתה של טהרן בסיעות ההתנגדות הפלסטיניות, עם קשרים חזקים בין הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני, חמאס והרפובליקה האסלאמית".

התוצאה? לפני שבוע הזהיר השב"כ מפני קיום "איים איראניים" עתירי מזומנים ונשק ביהודה

ושומרון.

המשמעות היא קרבות עזים עתידיים. ישראל אינה יכולה לשבת בחיבוק ידיים ולראות יו"ש הופכת לבסיס נוסף של פעולות צבאיות איראניות נגד ישראל, בדומה לעזה וללבנון.

ומאיפה מגיע כל המזומן של איראן? ובכן, ממשל ביידן הפשיר לפחות 6 מיליארד דולר מנכסים איראניים, ועזר לטהרן להתחמק מהסנקציות באמצעות הקלות שהזרימו מיליארדים נוספים לקופתה. כתוצאה מכך זינק ייצוא הנפט האיראני ל-1.82 מיליון חביות ביום, המספר הגבוה ביותר מאז שהחזיר ממשל טראמפ את הסנקציות ב-2018.

בנוסף, חיזבאללה ומשמרות המהפכה משקיעים מטעם איראן השקעה ניכרת בייצור ובהפצת סמים (כדורי קפטגון ועוד) ברחבי המזרח התיכון ואירופה, ובתוכניות להלבנת כספים של מטבעות קריפטוגרפיים כפי שנחשף בשנה האחרונה על ידי הרשויות הישראליות.

חשש גדול אף יותר מהווה הדחיפה של איראן ליכולת ייצור פצצות גרעיניות בחסות ההתמקדות השגויה של העולם ב"פשעים" הישראליים בעזה. הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א) אומרת שהמלאי של 60% אורניום מועשר באיראן הוכפל (!) מאז פברואר מ-20.6 ק"ג ל-42.1 ק"ג, ושניתן להמיר אותו בתוך ימים מספר לאורניום מועשר המתאים לייצור נשק גרעיני. בשלב זה הוא יספיק ליצירת שלוש פצצות אטום.

ומה התגובה הבינלאומית לכך? ובכן, מועצת המנהלים של סבא"א גינתה ביום רביעי שעבר את איראן "על חוסר שיתוף הפעולה שלה" עם כלבי השמירה של הסוכנות, כשארה"ב מצטרפת בחוסר רצון לגינוי ברגע האחרון (לאחר שתחילה שידלה מדינות אירופיות להימנע מלהטיל סנקציות על איראן).

וואו. האיראנים בטח רועדים במגפיים האסלאמיות שלהם.

גישתו של ביידן לאיראן היא כמובן פונקציה של האובססיה ארוכת השנים של אובמה-ביידן לפייס את האייתוללות של איראן, בתקווה ש"הם יתקדמו מעט מימי הביניים ויהפכו לצייתניים יותר אם יתייחסו אליהם יפה" כפי שכתב לאחרונה בביקורתיות ג'ון בולטון, היועץ לביטחון לאומי ושגריר ארה"ב באו"ם לשעבר. היא גם פונקציה של רצונו של ביידן לשמור על מחירי דלק נמוכים ולהקטין למינימום את הסחות הדעת לפני הבחירות לנשיאות ארה"ב בנובמבר.

כך ניתן להסביר את התגובות האמריקניות הרפות להתקפות על הנכסים האמריקאים במפרץ הערבי מצד שלוחים איראניים, תוך הימנעות קפדנית מלהרוג איראנים כלשהם. הדבר מסביר גם את ההתעקשות של וושינגטון שישראל תגיב באופן מינורי בלבד למתקפת הטילים האיראנית המסיבית ב-14 באפריל, אירוע שהיה צריך להוביל לפעולה צבאית משמעותית נגד איראן בכמה חזיתות. אבל וושינגטון הרגיעה בפומבי את טהרן כשהכריזה שהיא לא תשתתף בשום פעולות התקפיות נגד איראן, ודאגה שגם ישראל לא תוכל לעשות יותר מדי.

כמובן ישנן גם עזה ולבנון, שם ערער ביידן את ניסיונותיה של ישראל להשיג ניצחונות ברורים במלחמה הרב-חזיתית המתנהלת נגדה על ידי שלוחי איראן. הפעולות האמריקאיות כוללות מניעת נשק ותחמושת, ניסיון לנהל פעולות צה"ל שכונה אחר שכונה או למנוע אותן כליל, לאלץ את ישראל לנהל משא ומתן אינסופי, משתק ועם סיכויי הצלחה נמוכים לשחרור בני ערובה, והתעקשות לא שפויה שאספקת סיוע הומניטרי תהיה "בראש סדר העדיפויות של ישראל".

מדובר בעיוורון אסטרטגי מתמשך. על ידי ריכוז אנרגיות בהענשת ישראל משום שהעזה להגן על עצמה מפני השמדה; במניעת נשק וכיסוי דיפלומטי הדרושים לישראל כדי להשיג ניצחונות מכריעים; על ידי סירוב להכיר באסטרטגיית "טבעת האש" ההגמונית של איראן; בכך שלא הצליח להתעמת עם החות'ים כשאלו סוגרים נתיבי שיט בינלאומיים בים האדום (ותעלת סואץ); ובכך שלא הצליח לעצור באמת את תוכנית הפצצות הגרעיניות של איראן, שמתקדמת לקראת מתקפה גרעינית כוללת על ישראל בתוך עשור ממשל ביידן מביא אסון על ישראל והמערב.

מה שעצוב במיוחד הוא שיש דרכים לעצור את הצעידה של איראן לעבר פצצה גרעינית והגמוניה אזורית.

מפת דרכים אמיתית של ממשל ביידן למלחמה באיראן תכלול סנקציות מתקדמות על איראן עם פיקוח הדוק (בייחוד על ייצוא נפט איראני וטכנולוגיות דו-שימושיות), הגדרת משמרות המהפכה כארגון טרור ברחבי אירופה, השעיית חברות איראניות בפורומים בינלאומיים, סנקציות ולחץ כלכלי על יחידים וארגונים המעורבים בדיכוי זכויות אדם, עונשים על תעשיות מפתח איראניות, צעדים משבשים סמויים נגד תוכנית הגרעין של איראן, ובעיקר הצבת איום צבאי אמין ומוצהר כנגד המשטר האיראני.

"הקרן להגנת הדמוקרטיות" (FDD) בוושינגטון התוותה יותר מ-200 צעדים ספציפיים בתחום הצבאי, תחום הסייבר, התחום הפיננסי, תחום האנרגיה, התחום המשפטי והתחום הדיפלומטי שסוכנויות ממשלתיות בארה"ב יכולות לנקוט על מנת "ליישם רכיבים מרובים של כוח לאומי" כדי להתמודד עם איומים מצד הרפובליקה האסלאמית של איראן.

יחדיו, צעדים אלה ישפרו את כוח ההרתעה האמריקאי, ירגיעו את בעלות בריתה האמיתיות של ארצות הברית במזרח התיכון, יענישו את איראן בצורה חדה וברורה על פעולות טרור, יסייעו לישראל לנצח במלחמות שלה בעזה, ביהודה ושומרון ובלבנון, ואולי ימנעו התקדמות גרעינית איראנית נוספת.

למרבה הצער הנשיא ביידן מעדיף לתת חופש פעולה לאיראן תוך נזיפה בישראל; לחוס על האייתוללות אך לנזוף בנתניהו; לתת לתוכנית הגרעין האיראנית להתקדם אבל לא לצה"ל. ללא ספק מדובר בזמנים מסוכנים.

המאמר התפרסם בערוץ 7, בתאריך 16.6.2024.